

Ei mikä tahansa koirien taluttelija

Tanskandogit huomataan

Ilkka Solanterä

Kun Sanna Passoja lähestyy kahden koiransa kanssa, mielessä häivähtää ensiksi, että onpa lyhytkasvuinen tyttö. Totuus kuitenkin paljastuu pian. Ei Passoja koripallomaajoukkueeseen kelpaisi, mutta naiseksi hän on ihan normaalmittainen. Mittasuhteet vain vääristyvät kun ihminen taluttaa kahta hevosenkokoista koiraa.

No, eivät tanskandogit Acasdea ja Dana aivan hevosen mittoihin yllä, mutta ponin kuitenkin. Elopainoakin niille kertyy kuutisenkymmentä kiloa, kunhan varttuvat aikuisiksi.

– Eivät nämä enää korkeutta kasva, mutta painoa tulee lisää. Acasdea on puolitoistavuotias ja Dana vasta vuoden vanha. Passoja selvittää.

Acasdea ja Dana ovat koirien lempinimet. Lempinimiin on syynsä, sillä ei kukaan viitsisi kommentaa Dogiwogin Loadiceaa eikä ainaakaan Wysiwyg Doris Dogiwogi Longoa. Asiantuntijalle pitkät nimet kertovat koirien rodusta, suvusta ja kotikennelistä.

Sanna Passoja kaksine dogeineen on kunnioitusta herättävä ilmeistys.

Toinen vain lainassa

Jos rehellisiä ollaan, niin vain Acasdea on Passojan oma koira. Danan omistaa maalla asuva ystävä, joka antoi mustan jättiläisen viikoksi Passojalle kaupunkikoulutukseen. Nykymaailmassa koirankin täytyy osata kulkea autojen hallitsemassa asfalttiviidakossa.

– Hyvin tämä on sopeutunut, Passoja kiittelee muuttaman kaupunkipäivän jälkeen.

– Koirat tulevat myös erinomaisesti toimeen keskenään, sillä ne ovat aikaisemminkin viettäneet paljon aikaa yhdessä. Kyllä minun pitää tulevaisuudessa hankkia Acasdealle vakituinen kaveri, hän suunnittelee.

Isosta koirasta on iso ilo, mutta myös melkoiset kulut. Normaali tanskandogin pentu maksaa noin 6 000 markkaa, mutta huippuyksilöistä voi joutua pulittamaan kymppitonnikin. Ja dogi syö tietysti kuin hevonen, mutta heinällä se ei pärjää.

Kovimmassa kasvuvai-

heessa koiranruokaa kuluu pari kiloa päivässä, mutta kyllä dogi sitten kasvaakin. Seitsenviikkoisena se painaa kuutisen kiloa, mutta parikuukautisena se ohittaa painossa jo cockerspanielin. Neljän kuukauden iässä ollaan kultaisenoutajan painoluokassa ja vuoden vanhana ohitetaan 50 kilon rajapyykki. Täysikasvuinen naaras painaa vajaat 60 kiloa, uros jonkin verran enemmän.

– Jos haluaa pysyä huomaamattomana, ei kannata hankkia dogia, Passoja nauhahtaa.

Raavaat miehetkin pelkäävät

Passoja herättääkin koirineen ansaittua huomiota niin kotipaikallaan Savonlinnassa kuin opiskelukaupungissaan Turussa. Varsinkin naisihmiset nostavat kädet pystyyn kiljahduksen säestämänä, kun joutuvat sivuuttamaan kolmikön katuräätäjä.

– Kyllä muutkin näitä

kunnioittavat. Joskus raavaat miehetkin vaihtavat toiselle puolelle katua, kun minä kävelen vastaan, Passoja nauhahtaa.

Hän vakuuttaa kuitenkin, ettei pelkoon ole syytä. Vaikka dogeja käytettiin aikanaan sotakoirina ja villisian metsästyksessä, ne ovat nykyään säyseitä seurakoiria.

– Suojeluvaisto niillä on tietysti edelleen tallella, mutta harva tulee kokeilemaan, pureeko tämän kokoinen koira. Dogi rauhoittaa tilanteen pelkällä koollaan.

Maalla on kuulemma sattunut, että tuttavat tulivat vierailulle, kun isäntäväki ei ollut kotona. Dogi päästi vieraat häntää heiluttaen sisään, mutta takaisin ulos oli turha yrittää.

– Joku on joutunut odottelemaan talonväkeä monta tuntia, sillä väkisin ei ovia vartioivaa dogia ohiteta, Passoja vakuuttaa.

"Koirankakat omistajan vika"

Passoja on seurannut hie-

man huvittuneena Savonlinnassa joka kevät versovaa koirankakkakeskustelua. Hänen mielestään ongelmaa liioitellaan karkeasti ja sitä paitsi syytökset osoitetaan väärään kohteeseen.

– Ei ole suotavaa, että koira tekee tarpeensa kaupungin puistoihin, mutta siitä on turha syyttää eläintä. Omistajan pitää huolehtia, ettei kasoja jää nurmikoille.

– Haitta ei kuitenkaan ole niin suuri kuin julkisuudessa annetaan ymmärtää. Paljon pahempi ongelma ovat särjetty pullot, joihin koirat rikkovat tassunsa, Passoja sanoo.

Passoja toimii aktiivisesti eläinsuojeluyhdistys Anima-liassa ja on ottanut tanskandogit sydämenasiakseen. Hän on keskittynyt dogien rescue-toimintaan, jolla pyritään puuttumaan koirien epäasialliseen hoitoon.

– Suomessa on onneksi vain yksi kennel, jonka kanssa on jatkuvia ongelmia. Mutta se yksikin on liikaa, hän murehtii.